

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

XVI. Venite ad me omnes, qui laboratis, & onerati estis, & ego reficiam
vos. Matt. 11. v. 28.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

XVI.

Venite ad me omnes, qui laboratis, & onerati estis, & ego reficiam vos. Matt. 11. v. 28.

1. **C**onsidera, qui sint illi, qui laborant, & dein mercedis loco onus accipiunt: *laborant, & onerati sunt.* latè sed verè loquendo sunt omnes ij, qui consolationem suam querunt in bonis, quæ Mundi dicuntur. uti sunt voluptates corporis, dignitates, honores, divitiæ, & alia hujusmodi, si tamen sunt alia, quæ non ad ista referantur. Certum est, omnes istos exantillare labores gravissimos ad invenendam ejus generis consolationem, dum querunt, ubi inveniri non potest, cum bona illa sint similia aquis salis, quæ non sunt aptæ ad extinguendam sitim, sed magis exasperandam: *Omnis, qui bibit ex aquâ, sitiet iterum.* Jo. 4. v. 13. unde vides, quò magis illi suo corpori satisfecerint, eò magis querendos novos satisfaciendi modos, quia priores & ordinarij jam viluerunt: quò sunt majores, eò ampliùs eminere student: quò plus gloriæ consecuti sunt, eò magis ambiunt apparere: quò majores opes possident, eò satagunt cumulare plures, & sic extremos labores sustinent: *In multitudine via tue laborasti: non dixisti: Quiescam.* Isa. 57. v. 10. Accedit, quòd ejusmodi bona nemo possit consequi sine magno dispendio non sanitatis dumtaxat, quæ atteritur, sed aliquando ipsius vitæ. & tamen quis credat? hi ipsi, de quibus hîc lo-

quimur, postquam tantopere laborant, loco mercedis, hoc est consolationis, quam spectabant, accipiunt; quia onerantur peccatis gravissimis, & hac ratione consolationis seu colophonem malo suo intrant. *Laborant & onerati sunt.* & tibi fortassis peccata leve sunt: imò onus sunt omnium iniquitatum: *Iniquitates meæ sicut onus gravitate sunt super me.* Pl. 37. v. 1. onus valde grave tres habet quæ: Affligit, prostermit, & aliquando deijcit in præceps. ita faciunt peccata certum imprimis est, quòd te affligat & quidem magis quovis alio: quia sub quovis alio solum genus, sub peccatis cor gemit, & tibi scilicet malæ conscientie tribus: *Rugiebam à genitu cordis.* Pl. 37. v. 9. deinde prostermit te magis quovis alio, quia emeritas præcipuas, videlicet spiritus reddendo prorsus inhabitabilem reddendum bonum. *Devoratum est cor meum, & facti sunt quævis meæ.* Jer. 51. v. 30. Demum faciunt te labi in præcipitium omnium peccatorum, nempe in Barathrum inferni, in quòd quisquis incidit, spem habet in æternum emergendi: *Quævis iniquitas sua, & corrumpit.*

ad se, ut resurgat. Il. 24. v. 20. atque hac ratione numquid verum tibi videatur, eos, qui consolationem suam quaerunt in bonis huius mundi, laborare etiam gravissimè, & loco mercedis onas accipere? *Laborant, & onerati sunt.* Quod si tuis ingratis de eorum numero esses, quid tibi restat agendum, quàm ut probè cognita illius calamitate eidem te subducere allabares?

2. Considera, si verè cupias deserere statum, id te posse etiam facile exaltare. & quare? quia promptum vias ad Christum perfugium, qui hoc tibi dabit, quod alibi frustra quaeris. Ecce quàm benignè oro proprio te invitatur: *Venite ad me omnes, qui laboratis, & onerati estis, & ego reficiam vos.* haec verba, quae vel pectus tibi circumspant praeter tenebrarum! sed antequam progrediaris ulterius, in his verbis subsiste: *Venite ad me omnes.* & attentè considera, quis sit, qui te vocat. Ipse DEUS tuus est, qui tui non indiget. & tamen ipse est, ipse, inquam, est, qui dicere dignatur: *Venite.* neque solum venite, sed venite etiam ad me, nec tantum venite ad me, sed venite omnes. *Venite ad me omnes.* Equum omnino esset à te vilissimo terrae vermiculo, ardentibus precibus rogari Dominum, ut illi placeat te admittere in numerum servorum: & tamen prior ipse invitatus: *Venite.* Deinde, dum te vocat, posset vocare ad solam communionem donorum, quae sunt ab ipso duntaxat, sive gratiae, sive gloriae, sed

R. P. Pauli Segneri *Manna Animae.*

eo non contentus te vocat, ut se ipsum tibi donet, qui in se complectitur cuncta bona, hoc est, ut donet bonum infinitum. atque idcirco dicit: *Venite, & venite ad me.* Denique dum te vocat, ut tale bonum largiatur, vocare posset, quando preparationem videret aliquam à te praemissam, quàm merearis vocationem tam honorificam, at ille te vocat, etsi videat minimè paratum, adeò te praevenire amat, & ideo non solum dicit: *Venite ad me,* sed praeterea dicit: *Omnes,* & absque ulla exceptione dicit. Quid si autem, dum ille tam benignè te invitat, tu è contrario non digneris admittere vocem invitantis: numquid iustissimam haberet causam etiam de te conquerendi ijs verbis: *Servum meum vocavi, & non respondit: ore proprio deprecabar illum.* Job. 19. v. 6.

3. Considera, quantà cum ratione, dum Christus ad se vocat, tibi etiam refectionem promittat. & sic perpen- sis tribus modò dictis vocabulis, *Venite ad me omnes,* progredere denum ad reliquas, quae adhuc consideranda supersunt: *Et ego reficiam vos.* Duplex est resectio, una Negativa, altera Positiva: utramque Christus verbis istis promittit. Negativa erit sublevatio oneris, & laboris, quia si admittat invitationem Christi, primò exonerabit animam ijs peccatis, quae nunc adeò tenent oppressam: *Et erit in die illà, auferetur onus de humero tuo.* Il. 10. v. 27. & tum etiam liberabit à tantis laboribus, quos nunc sustines, sed in casum, dum quaris in humanis

D d d d bonis

bonis eam consolationem, qua non nisi in DEO reperiri potest. *Et erit in die illa, cum requiem dederit tibi DEUS à labore tuo.* Isa. 14. v. 3. Altera refectio, quæ jungetur isti, ut diximus, erit positiva, & hæc consistet tum in ijs affundendis solatijs, quæ frustra alibi querebas, juxta illud: *Qui replet in bonis desiderium tuum.* Pl. 102. v. 5. tum in producendo tres effectus contrarios illis, quorum causa fuit onus tuorum peccatorum. nam ubi ista te cruciabat angoribus, quos mala conscientia suscitavit, ille te recreabit eâ quiete, quam tribuit bona. *Cogitationes mee dissipatae sunt, torquentes cor meum: noctem vertentur in diem.* Job 17. v. 11. & cum illa te penitus enervarent ad operandum bene, iste tibi vigorem dabit interioribus auxilijs gratia, quam speciatim infundit in usu Sacramentorum, quæ sunt illa celebris aqua, quæ refectiois appellatur, & momento vires restituit: *Super aquam refectiois educavit me, animam meam convertit,* nempe de debili in robustam. Pl. 22. v. 2. Et cum illa de-

nique te præcipitassent in periculum, ipse è conseratio te eripere spem certam ejus gloriæ, quæ tantam habet in Cælo, ubi deservit refectio erit refectio. *Letamini in his, quæ dicta sunt vobis: in die Domini ibimus.* Pl. 121. v. 1. Quæ si ita se res habet; nonne videtur Christus habere causam ducere: *venite ad me omnes, qui laboratis & onerati estis; & ego reficiam vos.* Quæ si bene consideres, homo nullum laborem. Job. 5. v. 7. & ad id sustinendus erit laborerem in illis servitio ob exactam observantiam præceptorum, quam DEUS non at videbis, quanto levior in illis in ejus servitio toleratur, quanto ferendus est in obsequio. *Mulier berati à peccato,* quod est durissimum. Rom. 6. Præsertim quæ servus facti estis justitiae, quod est durissimum. Rom. 6. Præsertim quæ dire necesse est, quibus verbum est Christus in hoc ipso contextu quædam observantiam invitatur, & tibi pro sequenti die novam dicitur materiam meditandi.

XVII.

Tollite jugum meum super vos, & discite à me, quia mitis & humilis corde, & invenietis requiem animabus vestris. Mat. 11. v. 29.

1. **C**onsidera, quomodo Christus vocaverit jugum sanctissimam legem suam, ob similitudinem, quæ inter utrumque intercedit. nam si ob-

serve, jugum duas habet partes, quæ obligat ad eundem finem, dicitur illa, quæ soluta jugo nunquam dicitur. & adstringit eum, cum ipse